

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio Episcopo. 321.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

faturitatem vitiosos affectus parere, gulamque ad libidinem & lascivias pertrahere, nihil necesse fuit, quamobrem ex me sciscitateris, quænam horum verborum explanatio sit, Ne quis fornicator, aut prophanus, ut Esau: cum scriptura sacra cum primogenitorum iuris proditorem ob ventris ingluviem ac voracitatem fuisse conuincat. Nam cum eum gulæ deditum fuisse ostendisset, unà quoque fornicatorem & prophanum fuisse, satis habuit demonstrasse.

Palladio Episcopo. 321.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, inquiens Pfalter, iustitiæ sinceritatem & integritatem ac prudentiam declarat: nempe quod nec iracundia, nec temulentia eum ad cædem impellebat. Nam illa, etsi hesterno die ipsius animum concitabat, at per noctis longitudinem mitigabatur. Hæc rursus, etsi vespere ingens accesserat, per somnum tamen satis minuebatur ac discutiebatur. Pura itaque, inquit, atque integra, tum manu, tum mente, aduersus eos qui Deum sceleribus suis lacebant, arma inducibam.

Timotheo Lectori. 322.

Ecles. 8. Quemadmodum haud tutum est cum homine pugnaci desertum peragrarè: eodem modo haud facile est cum homine indocto sermones eruditos mouere. Ut enim ille omnibus corporis viribus in solitudine utetur, si quid quod ipsum offendat, dictum aut actum fuerit: sic iste, nisi omnia ad ipsius incipientiam dicta fuerint, omnes & philosophicos sermones, & probos viros ac virtutis amantes ex orbe terrarum explodit & eliminat. Solet enim ut plurimum fortitudinis speciem exhibere temeritas: ac nunc eam passim præsentem inuenias. Nam nec Ecclesiam, nec Rempublicam, nec ipsum imperij statum, sine ea regi atque administrari perspexeris. Ex quo & mala exuberant, & seruilis quædam humilitas imperium vbique arripuit. Quæ

τίκτει τὰ πάντα, καὶ ἡ γαστριμαρμία σὺρει πρὸς τὰς λαγνείας, καὶ τῶν οἰμῶν, ἠρώτησας, τὸ μή τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ησαΐ, ὅποιαν ἔχει ἔπιλυσιν, τῆς γαστρὸς πρὸς τὴν ἐλεγχούσης τῆς μήτρας πρὸς τὴν ἀφ᾽ ἧς κόροι κοιλίας. Δείξασα γὰρ αὐτὸν γαστριμαρμον ἠρκέσθη συκαποδ᾽ εἶσαι καὶ πόρνον καὶ βέβηλον.

Παλλάδιῳ ἐπισκόπῳ. τκα.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τὸς ἀμαρτωλὸς τῆς γῆς, λέγων ὁ Παλλάδιος, τὸ ἀκριβὲς καὶ ἀπλαγῆς, καὶ κηφάλιον τῆς δικῆς παρέστη, ὅτι ἔτε θυμὸς, ἔτε μέθη τὴν ἀνάρεσιν ὑπέπιθετο. ὁ μὲν γὰρ εἰ καὶ τῆς χθὲς ἡμέρας παρ᾽ ὤκει, ἀλλὰ ἀφ᾽ τῆς μήτρας τῆς νυκτὸς ἐμαλάσεται. ἡ δὲ, εἰ καὶ ἰσχυρὰ πολλὴ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἀφ᾽ τῆς ἰσχυρῆς ἐλεπίπυετο. κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ χεῖρ, καὶ γνώμη καὶ τῆς εἰς θεὸν ἀμαρτανόντων ἐξωπλιζόμενοι.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. τκβ.

Ὡς τὸ σὺν ἀσφαλὲς μετὰ μαχίμῃ διοδεύειν ἀοικητοί, ἔπως σὺν ευχερῆς πρὸς ἀμαρτῆς λόγους κινήσαι παιδεύσεως. ὁ μὲν γὰρ πάση τῇ δυνάμει χεῖρ σεται ἐπ᾽ ἐρήμου, εἰ τι τῆς σὺν αὐτῷ πρὸς φιλοῶν λεχθῆν ἢ πρὸς χεῖρ. ὁ δὲ, εἰ μὴ πάντα πρὸς τὴν αὐτοῦ λαλεῖται ἀπαιδεύσει, πάντας ἐκκρίνει τῆς οἰκουμένης, καὶ λόγους φιλοσόφους, καὶ ἀνδρας φιλαρέτους. φιλεῖ γὰρ, ὡς τὰ πολλὰ, ἀνδρίζεσθαι ἢ ἀλογία, καὶ νῦν αὐτῷ εὐρήσῃς πανταρχῶν πρὸς τὴν αὐτῶν. ἔτε γὰρ ἐκκλησίαν ἀνευ αὐτῆς, ἔτε τὴν πολιτείαν, ἔτε αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ἔτε ταύτης ἰδοὺς διοικουμένην, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ κατὰ πλεονάζει, καὶ δουλοπρέπεια, τὸ πάντα χεῖρ πρὸς τὴν αὐτῶν.

Φέρει